

(11) Patent numeris: **3907**

(51) Int. Cl.⁶: **B60R 25/00**

(21) Paraiškos numeris: **95-035**

(22) Paraiškos padavimo data: **1995 03 29**

(41) Paraiškos paskelbimo data: **1995 10 25**

(45) Patent paskelbimo data: **1996 04 25**

(31, 32, 33) Prioritetas: **94013903, 1994 04 24, RU**

(72) Išradėjas:

Igor Osipov, RU
Larisa Čaplygina, RU

(73) Patent savininkas:

Akcionerijoje obščestvo "LITEKS",
Lichaborskaja nab. 11, 125438 Moscow, RU

(74) Patentinis patikėtinis:

Liudmila Gerasimovič, 9, J. Basanavičiaus g. 16/5-41, 2009 Vilnius, LT

(54) Pavadinimas:

Transporto priemonės ir jos dalių identifikacijos būdas

(57) Referatas:

Išradimas skirtas automobilių pramonei, tiksliau neįteisinto transporto priemonių naudojimo išvengimo būdams, identifikuojant užkoduotus automobilius.

Šio išradimo ypatybė yra specialaus markiravimo garantija, žymint matomą ir nematomą raidžių - skaičių identifikacinį kodą ant pagrindinių automobilio detalių ir mazgų konkrečiose vietose pagal iš anksto sudarytą maršrutinę kortą, transporto priemonės kodą ir maršrutinės kortos numerį įvedant į gamintojo ir kelių kontrolės tarnybų duomenų banką, o transporto priemonės savininkui išduodant taloną (oficialų dokumentą) apie jo automobilio užkodavimą pagal iš anksto sudarytą maršrutinę kortą. Be to, į šį taloną įrašomi duomenys apie identifikacinio kodo gamtinio ir žymėjimo technologiją, kurie gali būti naudojami identifikuojant transporto priemones.

Kita išradimo ypatybė numato transporto priemonės savininkui galimybę savarankiškai nustatyti papildomą identifikacinį kodą ir papildomas jo išdėstymo vietas, kurių duomenys įvedami į duomenų bankus.

Išradimas skirtas automobilių gamybai, tiksliau neįteisinto transporto priemonių naudojimo išvengimo būdams, identifikuojant užkoduotus automobilius.

Žinomas transporto priemonės savininko nustatymo būdas apima priemonės markiravimą matomais ir/arba nematomais raidžių-skaitmenų identifikacinio kodo ženklais pagrindinių detalių ir mazgų, pavyzdžiui, priekinio ir užpakalinio automobilio stiklų (Ф.Илюхин "Противоугонная маркировка", "За рулем", Nr.12, 1992, psl. 16). Tokia apsaugos priemonė prieš automobilio nuvaymą yra efektyvi, ypač, jeigu joje numatyta markiruotos transporto priemonės kodo įvedimas į kelių tarnybų duomenų banką.

Žinomas transporto priemonės ir jos dalių identifikacijos būdas (DE 3922606, TIK B60R 25/00, publikuota 1991) pasižymintis tuo, kad matomais raidžių-skaitmenų identifikacinio kodo ženklais žymimi automobilio stikliniai paviršiai. Tokiu pačiu nematomo vaizdo kodu žymi automobilio salono dekoratyvines dalis ir akumuliatorių; šie ženklai įsimenami ir, nustatant transporto priemonės ir jos dalių savininką, jie palyginami su tikrinamos transporto priemonės ženklais.

Šio prototipo trūkumai yra nedidelis patikimumo laipsnis, nustatant neįteisintą užkoduotos transporto priemonės ir jos dalių panaudojimo faktą, dėl to, kad informacija apie pažymėtas vietas yra prieinama nenustatytam asmenų skaičiui, žinoma šių kodų gamybos technologija, o taip pat nedidelis transporto priemonės ir jos dalių suradimo operatyvumas.

Šio išradimo tikslas - transporto priemonės ir jos dalių identifikacijos padidintas patikimumas ir operatyvumas.

Tam tikslui žinomame transporto priemonės ir jos dalių identifikacijos būde, prieš žymint kodus, sudaroma identifikacinio kodo išsidėstymo ant transporto priemonės maršrutinė korta, duomenys apie šį kodą ir maršrutinę kortą įvedami į gamintojo duomenų banką ir kelių kontrolės tarnybų duomenų banką, o transporto priemonės savininkui išduodamas užregistruotas dokumentas, nurodant žinias apie esantį ant jo transporto priemonės ir jos dalių identifikacinį kodą ir apie maršrutinės kortos numerį.

Identifikuojant transporto priemonę ir jos dalis pagal transporto priemonės savininko registracinio dokumento duomenis sužino identifikacijos kodą ir jo išsidėstymo ant transporto priemonės dalių maršrutinę kortą, nustatant gamintojo duomenų banke. Po kelių kontrolės tarnybų banko duomenų informacijos patvirtinimo, šie duomenys palyginami su tikrinamos transporto priemonės kodais pagal jų išsidėstymą maršrutinėje kortoje; neatitinkant kodams ir jų išsidėstymo vietoms, sprendžiama apie tikrinamos transporto priemonės ir jos dalių savininką.

Fig 1, 2, 3 - kodų išsidėstymo vietos ant automobilio.

Fig. 4 - nematomų kodų išsidėstymo vietos.

Pagal išradimą, siekiant garantuoti padidintą slaptumą jo praktiniame įgyvendinime, skiriant minimalias išlaidas, o taip pat padidinant transporto priemonės savininko nustatymo patikimumą ir operatyvumą, identifikuojama tokiu būdu.

Nustatomas transporto priemonės koduojamų dalių sąrašas, suderinant šį sąrašą su savininku. Transporto priemonės dalių sąrašas padalinamas į privalomą kombinaciją ir papildomą, sudarytą iš individualių savininko pageidavimų.

Privaloma transporto priemonės koduotų dalių kombinacija yra automobilio įstiklinimo žymėjimas matomais ženklais ir salono dekoratyvinių dalių žymėjimas nematomais ženklais. Papildomai galimas kodo įrašymas ant atšvaitų, posūkių rodyklių, užpakalinių žibintų, akumuliatoriaus ir radijo aparatūros. Be to, matomojoje vietoje ant įstiklinimo priklijuojama informacinė lentelė (lipdukas) apie automobilyje esantį identifikacinį kodą, kuri gali būti sunumeruota.

Viename iš variantų kodai išsidėstomi ant šių transporto priemonės dalių, priekinio stiklo-1, priekinių žibintų-2, užpakalinio stiklo-3, užpakalinių žibintų-4 šoninių stiklų (nuleidžiamųjų)-5, 6, salono lubų apmušalo-7, vairo kolonėlės-8, vairuotojo kėdslo-9.

Matomo ir nematomo vaizdo kodai žymimi griežtai pagal pasirinktą technologiją.

Kodo pagaminimo ir markiravimo technologija įskaitant geometrinius parametrus, vaizdo gilumą, šrifto tipą aptariama su savininku, tuo padidinant apsaugojimo laipsnį, o taip pat identifikacijos patikimumą, kadangi

transporto priemonės dalių identifikacijos ginčytiniais atvejais neatmetama galimybė palyginti kodų pagaminimo technologiją ant tikrinamo automobilio su informacija apie technologiją, esančia pas gamintoją, pavyzdžiui, smėlio srauto apdorojimo būdu pagal 5-8 mm aukščio, 2-5 mm pločio ir 0,3-1,0 mm gilumo trafaretą, o nematomas vaizdas įrašomas slaptaraščiu, pavyzdžiui, įvairių spalvų nematomu rašalu, išryškinamu ultravioletinių spindulių šviesoje.

Automobilio arba jo dalių dingimo atveju pagal automobilio savininko duomenis, pateiktus dokumente, tiksliau, pagal numerį gamintojo duomenų banke nustatomas identifikacinis kodas ir jo išsidėstymo maršrutinė korta. Po to, patvirtinus šiuos duomenis iš VAI banko duomenų gauta informacija, VAI tarnyba ieško dingusio automobilio arba jo dalių, toliau identifikuojant kodus. Todėl pagal maršrutinę kortą VAI organai ant tikrinamo automobilio atitinkamų dalių išaiškina identifikacinių kodų išsidėstymą, kodus lygina vieną su kitu, be to, nematomo vaizdo kodus apšvitina ultravioletiniais spinduliais. Pagal kodų išsidėstymo palyginimo rezultatus VAI padaro išvadas apie tikrinamos transporto priemonės savininką.

Pagal išradimą, identifikacinis kodas susideda iš 8-14 užkoduotos skaičių ir raidžių kombinacijos ženklų, žyminčių skaičiais automobilio markę ir tipą, važiuoklės arba kėbulo, variklio numerį, registracijos numerį ir pagaminimo metus, be to, paskutiniai septyni kodo ženklai yra atlikti skaičiais, o prieš ir po kodo yra pavaizduoti figūriniai elementai - žvaigždutės ir t.t.

Siekiant apsiriboti automobilio koduojamų dalių protingu skaičiumi, tuo pačiu garantuojant maksimalų apsaugos laipsnį maršrutinėje kortoje, tiksliai aptariamose kodo detalėse, nuo kurių nukrypus galima spręsti apie klastojimą.

Pateikto būdo pritaikymas įgalina padidinti transporto priemonės apsaugos laipsnį, identifikacinio kodo rezultatų patikimumą, nustatant automobilio ir jo dalių savininką.

IŠRADIMO APIBRĖŽTIS

1. Transporto priemonės ir jos dalių identifikacijos būdas, kuriame raidžių-skaičių identifikacinio kodo matomais ženklais pažymi transporto priemonės stiklinius paviršius, mažiausiai priekinį, užpakalinį ir šoninius stiklus, bei priekinių ir užpakalinių žibintų stiklus, tokiais pačiais ženklais nematamai pažymi salono dekoratyvines dalis ir akumuliatorių, įsimena šiuos ženklus ir, nustatant transporto priemonės ir jos dalių savininką palygina juos su tikrinamos transporto priemonės ženklais, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad sudaro identifikacinio kodo išdėstymo ant transporto priemonės dalių maršrutinę kortą, duomenis apie šį kodą ir maršrutinę kortą įveda į gamintojo duomenų banką ir kelių kontrolės tarnybų duomenų banką, o transporto priemonės savininkui išduoda užregistruotą dokumentą, fiksuojantį identifikacinio kodo buvimą ir maršrutinės kortos šifrą; o identifikuojant transporto priemonę ir jos dalis gamintojo duomenų banke pagal transporto priemonės savininko registracinio dokumento duomenis sužino identifikacinį kodą ir jo išdėstymo ant transporto priemonės dalių maršrutinę kortą, po to kelių kontrolės tarnyba, gavus patvirtinimą iš savo duomenų banko, palygina juos su tikrinamos transporto priemonės kodais pagal maršrutinę jų išdėstymo kortą, ir iš kodų ir jų išdėstymo palyginimo sprendžia apie transporto priemonės ir jos dalių savininką.

2. Būdas pagal 1 punktą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad transporto priemonės savininko įregistruotame dokumente papildomai įrašo duomenis apie identifikacinio kodo gamybos ir žymėjimo technologiją ir juos palygina su faktine gamybos ir žymėjimo technologija, nustatant transporto priemonės ir jos dalių savininką.

3. Būdas pagal 1 punktą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad transporto priemonės savininkas pats savarankiškai nustato papildomą identifikacinį kodą ir išdėstymo papildomas vietas, ir šiuos duomenis taip pat įveda į gamintojo duomenų banką ir kelių kontrolės tarnybų duomenų banką, o taip pat užšifravus įrašo į transporto priemonės savininko dokumentą.

4. Būdas pagal 1 punktą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad identifikacinio kodo matomus ženklus žymi mechaniniu būdu: graviruojančią, apdorojančią stipriu smėlio srautu arba ėsdinančią pagal trafaretą, o nematomus ženklus žymi nematomu rašalu, išryškinamu ultravioletiniais spinduliais.

5. Būdas pagal 1 punktą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad identifikacinis kodas susideda iš 8-14 skaičių ir raidžių, žyminčių transporto priemonės markę ir tipą, važiuoklės arba kėbulo numerį, pagaminimo metus, be to, paskutiniai septyni kodo ženklai yra skaičiai.

6. Būdas pagal 5 punktą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad prieš ir po kodo yra vaizdinis elementas.

7. Būdas pagal 1 punktą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad ant transporto priemonės įstiklinimo, matomoje vietoje patalpina bent vieną užregistruotą transporto priemonės savininko dokumento numerių informacinę lentelę apie esamą ant transporto priemonės identifikacinį kodą.

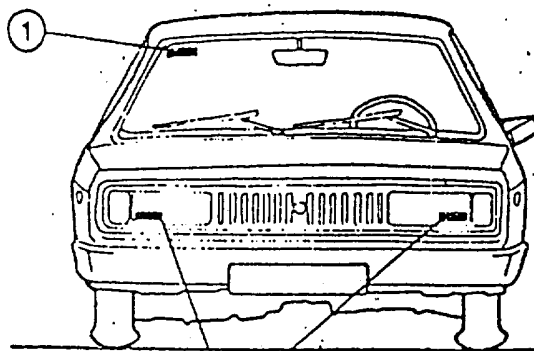

Fig.1

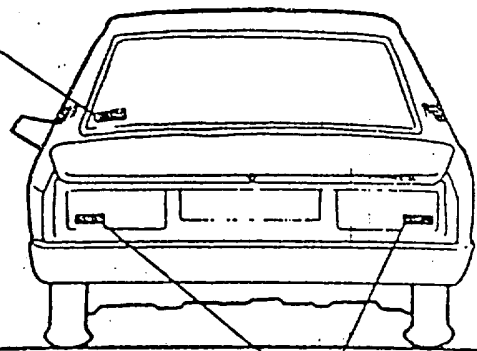

Fig.2

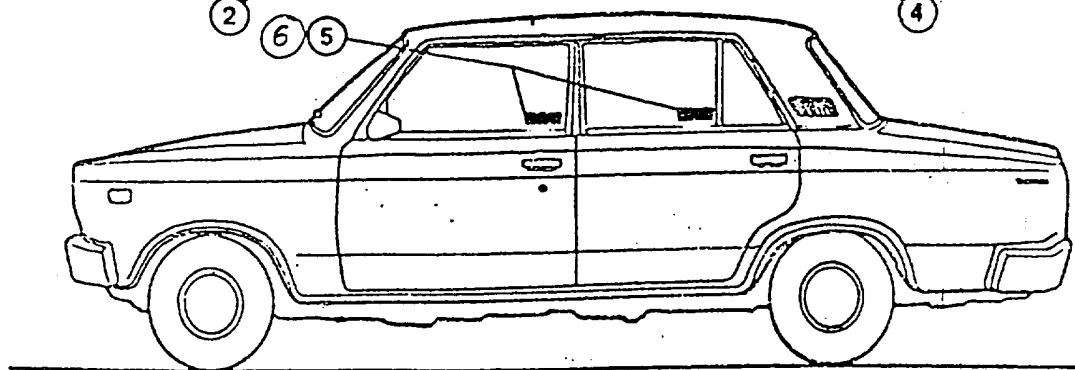

Fig.3

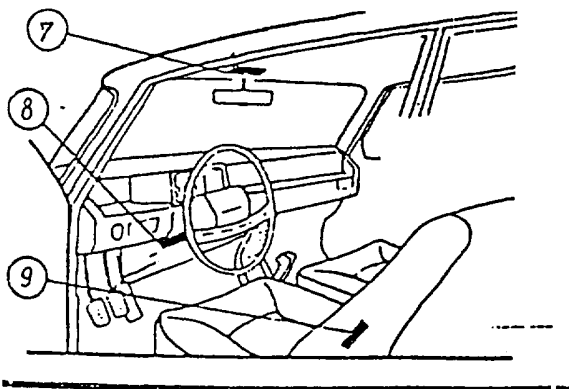

Fig.4